

Z textu zákona, jenž v § 18 označuje jako předmět řízení nejen schvalování projektovaných děl všeuž. podniků, nýbrž i udílení práv na elektr. vedení a v § 19 praví, že v rozhodnutí jest vysloviti, zda a za jakých podmínek se povoluje zamýšlený podnik, ač jinak konsekventně pro označení technických zařízení provozovacích užívá slova dílo, lze také souditi, že zákon postup takový nevylučuje, nýbrž pokládá za přípustné, aby teprv ve schvalovacím řízení interest uplatnil své námitky s hlediska vymezení práv a povinností všeuž. podniku.

Aplikuje tyto zásady na konkrétní případy, o nichž jest rozhodnuto, shledal nss toto:

Obec o-ská odůvodňuje svůj svrchu uvedený požadavek tvrzením, že v jejím obvodu jest již o zásobování elektr. proudem městskou elektrárnou dostatečně a výhodně postaráno. Úřad zamítl požadavek jednak z důvodu, že obec nemá práva na výhraď dodávání energie v onom obvodu, jednak proto, že nelze při schvalování díla přihlížeti k místním poměrům. První důvod obec uznává za správný, podotýkajíc, že sama se oň neopírala, druhý však bere v odpor, vytýkajíc, že náleží úřadu, aby v tomto řízení místní potřebu zkoumal. Podle předem rozvedených úvah má st-lka nárok, aby otázka tato se zřetelem na ustanovení § 5, odst. 2 zák. č. 438/1919 byla úřadem řešena, a to i v řízení schvalovacím.

Nař. rozhodnutí stojíce na opačném stanovisku, odporující proto zákonu, pročež musila být zrušena dle § 7 zák. o ss.

Č. 4326.

Dávka z přírůstku hodnoty (Slovensko): * Župní výbor není příslušen rozhodovati v cestě instanční o předpisu dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle pravidel vydaných vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb.

(Nález ze dne 16. ledna 1925 č. 672).

Prejudikatura: Boh. 3949 adm.

Věc: Antonín a Justina K. v K. proti župnímu výboru v Turčanském Sv. Martině o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lům byla platebním rozkazem obecní rady v K. z převodu nemovitosti, zapsané v pozemkové knize obce K. a zcizené smlouvou z 29. března 1922 manželům D. podle pravidel uveřejněných jako dodatek III. k vlád. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti ve výši 845 K 60 h.

Odvolání st-lů bylo obecním zastupitelstvem v K., pak okr. úřadem v K. a nař. rozhodnutím župního výboru v Turč. Sv. Martině zamítnuto.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, zkoumal nss především z úřední povinnosti otázku, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem k tomu příslušným.

Jak nss již vyslovil ve svém nář. Boh. 3949 adm., rozhoduje podle pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti (dodatek III. k nař. č. 143/1922) o této dávce na Slovensku ve velkých a malých obcích v poslední stolici župní úřad jako vyšší dohlédací úřad.

Na tomto názoru trvá soud i v daném případě. Byl tedy k instančnímu rozhodování o odvolání v daném případě příslušen jen župní úřad. Župní výbor, který v tomto případě rozhodoval, v záležitosti, o kterou jde, instancí rekursní vůbec není a rozhodl-li o odvolání st-lů v cestě instanční, učinil tak jako úřad k rozhodování takovému absolutně nepřislušný.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné podle § 7 zák. o ss.

Č. 4327.

Obecní poplatky. — Stavební právo: Novostavba či přestavba?

(Nález ze dne 16. ledna 1925 č. 673).

Věc: Inž. Miroslav K. ve St. proti okresní správní komisi ve Strakoncích o stavební poplatek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li byly současně s povolením k novostavbě jednopatrového domu na parcele č. k. — ve St. předepsány stavební poplatky, a to za komisi dle stav. řádu základní poplatek při novostavbě 200 Kč, za úřední povolení novostavby a) přízemí 204 m² po 60 h 122.40 Kč, b) prvního patra vzhledem k tomu, že zřízeny jsou též místnosti v suterénu taktéž 204 m² po 40 h 81.60 Kč.

Odvolání st-lovo do vyměření stav. poplatků bylo měst. zastupitelstvem ve St. a v postupu instančním nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž podle spisů stavebních a plánů jest patrné, že jde o novostavbu.

O stížnosti vytýkající, že v daném případě šlo o přestavbu ve smyslu § 27 stav. ř. a že proto poplatek měl býti předepsán z přestavby a nikoliv z novostavby, uvážil soud toto:

Podle čl. 2 pravidel o vybírání obecních poplatků stavebních ve St., schválených zsv-em v Praze výnosem z 20. října 1922, jest za komisi konanou stavebním úřadem podle stav. řádu platiti při novostavbách 200 Kč, při přístavbách, přestavbách a stavebních změnách atd. 100 Kč. Jest tedy pro posouzení otázky, zdali za odbývání stav. komise konané dne 11. září 1923 bylo platiti poplatek 200 K či 100 K, směrodatnou okolnost, zda komise byla konána za účelem novostavby či staveb jiných.

Základem pro stav. řízení a stav. povolení jest stav. žádost a stav. plán k ní připojený (§ 30 stav. řádu pro Čechy z 8. ledna 1889 č. 5 z. z.). Žádostí z 30. července 1923 domáhal se st-l povolení k stavbě jednopatrového obývacího stavení na parcele č. kat. — ve St. Není tedy ze žádosti patrné, že st-li šlo o přestavbu pily na obytné budovy. Ze stav. plánu k žádosti připojeného nelze rovněž seznati, že mělo býti použito části dosavadní stavby nalézající se na stav. pozemku, ježto podle § 32 stav. řádu a guber. dekretu z 15. července 1837 nutno naznačiti